

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 2. De futuro Petri lapsu, à Christo Domino prænuntiato. Nimia
firmitas, infirmitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

FERIA SECUNDA. DE FUTURO PETRI LAPSU, à Christo Domino prænuntiato.

Quòd ego vado, non potes me modò sequi, sequeris autem postea. Dicit ei Petrus: quare non possum te sequi modo? animam meam pro te ponam? Respondit ei Iesus: Animam tuam pro me ponere? Amen, Amen dico tibi, non cantabis gallus, donec ter me neget. Ioan. 13.

VERITAS PRACTICA.

Nimia firmitas, infirmitas.

SENSVS & RATIO est, quia ubi est nimia firmitas, ibi est præsumptio animi seu præsumpta quadam securitas, quasi nullum sit periculum, aut quasi non sis periturus in periculo. Sed ubi est talis præsumptio, ibi est infirmitas. Ergo nimia firmitas infirmitas: ac proinde sibi diligenter cavendum, & non in se, sed in Domino confidendum.

I. PUNCTUM.

Ioan. 13.

Peracta cœna, & iis dictis, quæ præcedenti hebdomada considerata sunt; ipso etiam proditore Iuda egresso, ad suum facinus exequendum: Dominus Iesus, Divinum hunc cepit habere sermonem cum suis discipulis, cujus initium est: *Nunc clarificatus est filius hominis, & Deus clarificatus est in eo.* Et paucis interjectis, cum de instanti suo discessu nihil tale cogitantes monuisset, ac de mutua dilectione novum mandatum dedisset; Tum dicit ei, Simon Petrus: *Domine quo vado?* Respondit ei Iesus, quòd ego vado; & quæ supra referuntur, ubi quanta videtur Petri firmitas, tanta spectatur ejus infirmitas. Quid firmitus, quàm quòd ille Christo dicit, *Animam meam pro te ponam?* Sed quid in firmius, quàm quòd illi à Christo dicitur: *Non cantabis gallus, donec ter me neget?* Num quid fortè nimia fuit ejus firmitas, unde talis infirmitas? Certè id videtur innuere S. Augustinus, qui cum univèrsim dixisset: *Audvo dicere superbis esse utile cadere in aliquod apertum, manifestumque peccatum, unde sibi displiceant, qui jam sibi placendo ceciderant:* tum addit particulatim de

L. 14. Civ. c. 13.

hoc Apostolo: *Salubrius enim Petrus sibi displicuit, quàm sibi placuit, quando præsumpsit.* Ex quibus sancti Patris verbis non modò elicitur Veritas proposita, quòd nimia firmitas sit infirmitas, sed & ejus allata Ratio subiungitur, quòd ubi est nimia firmitas, ibi sit præsumptio: atque ubi præsumptio, ibi infirmitas, ibi casus & interitus. Hoc primum sit contra occurrentia mundi pericula & adversitates mortuum.

Hanc porro Rationem sic expendè accurate, ut jam non Petro, sed tibi applices. Est autem ita evidens quoad primam partem, ut nimia firmitas & præsumptio, pene unum atq; idem sub diversis nominibus videantur intelligi. Neque enim ullus aliter nimis est firmus, quàm quòd malè præsumit; neque ullus malè præsumit, quàm quòd opinione sua nimis est firmus, id est, supra quàm debet, inordinate, sine ullo timore, & diffidentia sui, sine ullo respectu ad ordinem, & Providentiam Dei; *Audaces, sibi placentes:* Sic apertè sanctus Thomas: *Præsumptio est nimia quadam & immoderata fiducia seu spei excessus, non modò circa proprias vires, sed etiam circa divinam potentiam & misericordiam, quatenus aliud aut aliter atque Deus ordinavit, homo contendit.* *FACILITAS & ipsi nobis nomen, & eamus pugnare adversus gentes. Ipsi autem non erant de semine victoriorum illorum, per quos salus facta est in Israel.* *In die illa ceciderunt Sacerdotes in bello, dum volunt fortiter facere: dum sine consilio exeunt in prælium?* **O PRÆSUMPTIO** nequissima, unde *creata es cooperire aridum malitiam & adestitate.*

II. PUNCTUM.

Sed ubi est talis præsumptio, ibi est infirmitas. Primum quidem, quæ putatur audacia & firmitas

firmitas animi, mera est infirmitas; cum si quis animo firmus & constans esset, sibi magis attenderet, nec ita vanè præsumeret. Deinde verò statim atque præsumit, sibi relinquatur, diminuitur Gratia, lumina, & divina quævis auxilia, quibus destitutus homo, quid est nisi folium, quod vento rapitur, nisi stipula sicca, nisi mera infirmitas, nisi prona in lapsum, & ad omne genus peccati ruitura indoles, unde nunquam emergat: Sic Deus dicitur, *presumentes de se, & de sua virtute gloriantes humiliare.*

Adde, quod, qui præsumit, quantumcunque auxilii & divinæ gratiæ cœlitus offeratur, vix ad illud attendit, sive ut in eo fidat, sive ut fideliter ei cooperetur & adhæreat: Sed quasi securus de rei exitu, cætera negligit, & in negligentia suæ pœnas infirmitatem illam refert, quam de se & de aliis deplorat David:

Infirmata est in paupertate virtus mea; INFIRMATI sunt, nec fuit qui adjuvaret. O verè deplorandam infirmitatem!

III. PUNCTUM.

NIMIA ergo firmitas, infirmitas: Quia sic præsumptio castigatur, ut qui nimis se posse audeat, minus possit. *Androimus superbiam Moab: superbus est valde: superbia eius &*

arrogantia eius, & indignatio eius, plusquam fortitudo eius. Unde & concludit Prophetia, *Et relinquetur parvus & modicus, nequaquam multus.* Hinc apud psaltes Regius: *Posuisti firmamentum eius, formidinem;* id est, in quo vanè firmabatur, & nimis præfidebat, illud ipsum est, quo formidandum in modum perit: illud ipsum est, quod esse debet causa formidinis, ne deinceps sic vanè efferatur. Illud denique ipsum est, quod est firmamentum eius, si bene formidet & timeat, prout ait Scriptura: *Oculi Domini super timentes eum, protector potentis, firmamentum virtutis, tegimen ardoris, & umbraculum meridiani, deprecatio offensio- nis, & adiutorium casus, exaltans animam, & illuminans oculos, dans sanitatem, & vitam & benedictionem.* Et alibi brevius, *In timore Domini fiducia fortitudinis.*

Vide ergo, ut sic formidinem & timorem Domini ponas firmamentum tuum: ne si firmamentum tuum in alio statuas, vel in ipso Domino, non servatis servandis, ipse ponat firmamentum tuum formidinem, id est, vertat in ruinam, quod ad salutem esse firmius præsumebas. *Quoniam obtinuit Dominus confidentiam tuam, & nihil habebis prosperum in ea.* Vide in 3. parte, Dominica 10. & Sabbato infra hebdomadam 14.

FERIA TERTIA.
DE CAVENDA PERTURBATIONE
animi in Adversis.

AD HÆC CHRISTI DOMINI VERBA:

Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, & in me credite. In domo patris mei, mansiones multe sunt: si quo minus dixissem vobis, quia vado parare vobis locum. Ioan. 14.

VERITAS PRACTICA.

Quod Christus semel suis, hoc in omni semper casu, tibi dicit, *Non turbetur cor tuum.*

RATIO EST, Quia cum Dominus dixit suis ne turbarentur, idcirco dixit propter tria, qua

subjungit, sedanda perturbationis animi motiva potentissima.
Sed illa ipsa tria motiva concurrunt in omni casu, ut te pariter moveant ad sedandam animi perturbationem, undecunque ortam.
 Ergo quod Christus semel suis, hoc in omni casu dicit, non turbetur cor tuum, quod certe est potentissimum in adversis subsidium.